totius eccleſię ⁊ non ſunt digni intrare ec-
cleſiam niſi dūtaxat ad ſermonem audien
dum. Et ſi excōicatus vellet intereſſe diui
nis. tūc alij chriſtiani debēt eccleſiaꝫ exire
nec ſecū diuina audire. nec ſecū comedere
nec ſecū bibere. nec loqui. Et ſi triginta vi
ri aut mulieres eſſent inuitati ad cōuiuiū
⁊ ſi vnus publice excoīcatus eſſet ibi. tunc
oēs ibi bibētes ⁊ comedētes incurrūt excō
municationē minorē. Silr ſi viginti viri.
aut plures ſederēt in vna zecha. ⁊ ſi vnus
excoīcatus ꝑticipet in bibēdo ⁊ ſedēdo cū
ipſis. oēs īcurrūt minorē excōicationē. Et
de illa materia plenius habet in diſcipulo de
tpe. ſermone. lxix. Quantū ad tertiā ꝑ
tem nota exemplū. Erat mulier quędaꝫ q̄
multū dilexit beatū Petrū aplm. ⁊ tn̄ ſa
tis mundanā vitā duxit. poſt obituꝫ eius
vna deuota ꝑſona orauit ꝓ ea. Cui deuo
tę ꝑſonę appuit btūs Petrus dicēs eam
eſſe ī maximo calore ignis. ꝓpter cōplacen-
tiam ⁊ varietatē veſtiū. Secūdo ī ſiti ⁊ fa
me ꝓpter delitias corpis ⁊ ciboꝝ. Tertio
in maximo frigore. qꝛ pueros et familiam
ſuā nō bene rexit. Et dixit. ego ꝓpter ſerui
ciū qđ mihi quotidie exhibuit impetraui
ſibi a dn̄o nr̄o ieſu chriſto verā cōtritionē
⁊ cōfeſſioneꝫ in extremis. Et ego impetra
bo ei adhuc ī breui liberationem a pęnis
purgatorij. Vn̄ Job. v. Ad aliqueꝫ ſcōꝝ
ꝯuertere. Item priuilegia ſancti Petri et
plura alia miracula reperies ſupra in feſto
Petri ⁊ Pauli. ſermone. xxiiij.

De beato Dominico de ordi ne predicatorum. Sermo. xxx.

Qui cuſtos eſt

dn̄i ſui glorificabit. vt habetur
Prouer. xxvij. ca. Ex q̄ thema ꝓpoſitum
cū nomīe ſancti dn̄ici ꝯuenit: Igit aſſum
pſi illud. Dicit enī dn̄icus q̄ſi dn̄i cuſtos.
vel quaſi cuſtoditus a dn̄o. qꝛ dn̄s eū cuſto
diuit in triplici ſtatu. Primo ſcꝫ in ſtatu
ſęculari dedit ei bn̄ incipe. Secūdo in ſta
tu regulari dedit ei bene ꝑficere. Tertio ī
ſtatu ordinis fratrū ꝑdicatoꝝ quē funda
uit ⁊ ad ꝑfectiōeꝫ īduxit ꝑſeuerare. Sꝫ ex
q̄ ipſe dn̄i cuſtos fuit. ⁊ dn̄s eū cuſtodiuit
ideo merito gloriabit. Vn̄ in pręſenti ſer-
mone ad honorē ſancti dn̄ici tria ſunt di
cenda. Primo ꝑuilegia ſancti dn̄ici. Se
cundo aliq̄ ꝓ informatiōe noſtra. Tertio
aliqua miracula. Quantū ad primum
ſciendū. q btūs dn̄icus habet ſeptē ꝑuile
gia. Primū priuilegiū qꝛ anteq̄ꝫ natus
eſſet ꝑmonſtratus eſt. Vn̄ mater ipſius an̄
ipſius ortuꝫ. vidit in ſomnis ſe catulū ge
ſtantē in vtero. ardentē in ore faculā gerē
tem. q̄ egreſſus ex vtero totā mundi fabri
cam incendebat. Itē cuidā matronę. quę
ipſum de ſacro fonte baptiſmatis leuaue
rat videbat. q puer dn̄icus ſtellā ꝑfulgen
tem haberet in fronte. q̄ totū orbē illuſtra
bat. ꝑ q̄ figurabat q erat futurus prędica
tor q̄ deberet illuminare per ſe ⁊ ſuos fr̄es
totū mundum ꝑ verbū dei. ⁊ frigidos pec
catores accendere in amorem dei ⁊ ꝓximi.
Secundū priuilegiuꝫ. qꝛ in iuuentute
īcepit deo ſeruire. ⁊ in hoc aſſimulatur ſancto
Nicolao. Vn̄ legitur de eo q exiſtens ad
huc puer ⁊ ſub nutricis cuſtodia cōſtitutus
deprehenſus eſt ſępe lectū dimittere ⁊ ſuꝑ
nudā terrā dormire. Item tandeꝫ miſſus
ad ſtudiū amatoꝝ ſapientię. vinū ꝑ decen
nium nō guſtauit. Iteꝫ totā quadrageſi-
mam ieiunauit in pane ⁊ aqua. et ſilr ſuꝑ
nudā terraꝫ quieſcebat. ⁊ ſic hereticis quib
ꝑdicauit viſo eius bono exemplo ad veraꝫ
fidē ſunt ꝯuerſi. Itē legit q noctib ſingu
lis tres de vna catena ferrea recipiebat di
ſciplinas. Vnā ꝓ ſe. Aliaꝫ ꝓ pctōrib qui
viuūt in mūdo. vt deus ꝯuerteret eos ad
pęnitentiā. Tertiā ꝓ animab ī purgato-
rio exiſtentib. Vn̄ etiā nec carnes legitur
comediſſe. ſicut ⁊ ſui ſucceſſores fratres ſui
ordinis. Tertiū ꝑuilegiū. qꝛ nunq̄ꝫ pec-
cauit mortalit. ſꝫ innocentiā ſuā vſq; ad fi
nem vitę illibatā ſeruauit. Quartū ꝑuile
giū. qꝛ virgo ꝑmanſit ⁊ eius virginitas virgini-
tati beatę Marię ſimilis fuiſſe videt. Ha
buit enī virginitatē ītegrā. qꝛ fuit virgo car-
ne ⁊ mēte. Sic ⁊ btūs dn̄icus habuit inte
gritatē carnis ⁊ puritatē mentis. Scđo btā
virgo habuit virginitatē dedicatā. qꝛ ipſa ꝓ
virginitatē deo vouit. Vn̄ di. ī decre. Ma
ria mente vouit virginitatem perpetuam.

niſi deus ei aliter reuelaret. xxviij. q. ij. c. i.
Sic btūs dñicus virginitatē ſuā deo vo
uit. qñ ordinē intrauit ⁊ ꝯtinentiā ꝓmiſit
Tertio beata virgo habuit virginitatem
tranſfuſiuam. qꝛ licet pulcerrima fuit. tñ a
nullo potuit ꝯcupiſci. ex eo ꝙ eiꝰ puritas ī
alios tranſfundebat. et oēs motꝰ illicitos
extinguebat. ⁊ qñtū ad hͦ virginitas beati
dñici aliquo mō ſibi ſimilis fuit: In hͦ ſcʒ
ꝙ cū quidā ſcholaris carnis lubricum pa/
tiens manū eiꝰ miſſā celebrātis oſculatus
fuiſſet tantū ex eiꝰ manu ꝟginea ꝑdire ſen
ſit odorē q̇ odor medullitus cor eius pene
trauit. ⁊ oēm ꝯſtū libidinis in eo penitꝰ ex/
tinxit. Quintū ꝓuilegiuʒ qꝛ fuit ſimilis
aplīs qꝛ vitaʒ aplicam duxit in paupꝑtate
⁊ ꝑdicatione. ⁊ ideo apli ſibi ſigna amici/
tie oſtēderūt. Vñ legitꝰ de eo ꝙ dū rome
in eccleſia oraret ꝓ dilatione ſui ordinis.
glorioſos principes Petrū ⁊ Paulū ad
ſe venire aſpexit. Quorū pmꝰ ſcʒ Petrꝰ
baculū Paulus librꝫ ſibi tradiderūt dice
tes: Uade ⁊ ꝑdica qm̄ ad hͦ miniſteriū tu
⁊ fres tui a deo eſtis electi. Sextū priui
legiū qꝛ eſt pmus fundator ordinis ꝑdica
torꝫ. q̇ ordo nō fuit caſu. nec fortuitu inuē
tus vel humana ꝓuidentia inſtitutꝰ. ſꝫ po
tius a deo ꝑdeſtinatꝰ a matre dei impetra
tus. a beato dñico inſtitutus. et a vicario
ieſu chriſti ꝯfirmatꝰ. Primo namqꝫ fuit
a deo ꝑdeſtinatꝰ. Iſte enī ordo eſt ille ſer
uus quē deꝰ miſit de q̇ dī. Luce. xiiij. Mi
ſit ſeruū ſuū hora ce. di. inui. vt ve. Sup
quē locū dicit btūs Grego. Hora cene. i.
in fine ſeculi. Vñ apls. Nos ſumus ī q̇s
fines ſeculorꝫ deuenerūt. In hͦ fine mittit
ſuus. i. ordo ꝑdicatorꝫ ad inuitatos vt ꝑ
parent ſe ad cenā vite eterne. Item ordo
iſte fuit a matre dei impetratus. Vñ legitꝰ
ꝙ ſcūs dñicus vidit chriſtum in aere tres
lanceas ī manu tenentē. et cōtra inimicos
iacere volēteʒ. Ad quē acceſſit beata ꝟgo
⁊ pedes eiꝰ amplectēs rogauit vt parceret
eis q̇s redimerat. ⁊ iuſticiā miſericordia tē
peraret. Habeo inquit ſeruū fidelē quem
mittes in mundū vt verba tua annunciet
eis. ⁊ ꝯuertentꝰ ad te deū omniū ſaluatorē
Aliū quoqꝫ habeo ſeruū quē ei dabo ad/
iutorē. et obtulit chriſto ſanctū dñicum ⁊
ſanctum franciſcum. Et ait dñs matri. be
ne ⁊ ſtudioſe faciēt q̄ dixiſti: Ecce placatꝰ
faciēʒ tuam ſuſcepi. Sanctus ḡ dñicus in
viſione diligēter cōſiderās ſocium quem
prius nō nouerat. in craſtinuʒ cū in eccle/
ſia inueniret euʒ. ex his que nocte viderat
cognouit eū. ⁊ amplexatus eum dixit: Tu
es ſocius meus ſtemus ſimul. nullus aduͤ/
ſarius nobis ꝓualebit. viſionē etiam nar/
rauit illi. Ex tūc autē facti ſunt cor vnū et
aīa vna ī deo. qͦ etiā ī poſteris mādaue/
rūt ī perpetuū obſeruari. Itē ordo ꝑdica/
torū ab ipſa matre dei inſignitꝰ eſt habitu
qꝛ cū in principio ferrēt habitū canonico/
rū regulariū. eo ꝙ ipſe ſcūs dñicus pmitꝰ
fuit de ordine canonicorꝫ regulariuʒ anq̄ꝫ
ordinem ꝑdicatorꝫ fundauit Beata autē
ꝟgo Maria habitū quē modo fres defe/
runt beato dñico ⁊ mgr̄o Raynaldo qui
ī iure canonico pariſius rexerat ānis q̇nqꝫ
oſtendit. ⁊ vt induerent ꝑcepit. per quem
omnis homo fres predicatores diſcernere
a ceteris pōt. Et hͦ ad innuendū ꝙ ipſi fra
tres debent eſſe induti ab extra nigredine
humilitatis ⁊ ab intra albedine caſtitatis
Itē ordo ꝑdicatorꝫ fuit a beato dñico in
ſtitutus. ⁊ a vicario ieſu chriſti ꝯfirmatus
qꝛ ſcūs dñicus ante fundationeʒ ordinis
ſemꝑ orauit dñm noſtrū ieſum chriſtū. vt
ſibi illā grām infunderet qua poſſet ſalu/
tem proximorꝫ ꝓcurare. tūc ex inſtinctu ſpi/
ritusſancti cepit de fundatione ordinis co
gitare. Profectꝰ eſt itaqꝫ ſcūs dñicus cū
dño falcōe epo tholoſano ad dñʒ Inno.
papā petēs vt ſibi dignaretꝰ ordinē cōfir/
mare. q̇ ꝑdicatorꝫ diceretꝰ. ⁊ cuius eſſet offi
ciū pugnare ſpūaliter ⁊ ꝑdicare ꝯtra here
ticos ⁊ īfideles. Reſpōdit papa. ꝙ ad fra
tres ſuos rediret ⁊ inuocato ſpūſancto ali
quā regulā approbatam eligerēt. ⁊ ſic qͦd
peteret impetraret. Conuocās igitur apud
prulianum fratres qui tantum erāt nume
ro ſedecim regulā beati Augꝰ. elegerūt. q̄
electa romaʒ rediēs. Innoc. papā defun
ctum inuenit. ⁊ honoriū in papaʒ electum
a quo ordinis cōfirmationē īpetrauit: an/
no dñi. M. ccxvij. ī craſtino. btī Thome

apl̄i rome apud ſcūm Petrū cōfirmatus
eſt ordo p̄dicatoꝝ honorij pape anno pri-
mo. Et eſt p̄mo cōfirmat⁹ inter quattuoꝛ
ordines mendicantiū. Septimū priui-
legiū q꞉ fuit in preſenti vita certificatus ꝺ̄
futura gloria· q꞉ ꝓmiſit ſe poſt mortez fra-
tribus ꝓfuturū: Et in h̄ ſimilis fuit ſancto
Paulo apl̄o. Qui dixit: Cert⁹ ſum q꞉ re
poſita eſt mihi corona iuſticie. Inſuꝑ fi-
lijs ſuis ea q̄ in vita ſua poſſedit ipſis i te-
ſtamēto vltimo legauit dicēs: Charitatē
habete· humilitatē ſeruate· pauꝑtatez vo
lūtariaz poſſidete· poſt h̄ obijt Anno dn̄i
M.ccxj. Quantū ad ſecundā ꝑtez hu
ius ſermonis ſciendū ex eo ꝙ ſcūs dn̄icus
fundauit ordinē p̄dicatoꝝ· tūc hic ꝓ infor-
matione nr̄a queritur vtrū ꝑ ingreſſum re
ligionis approbate ꝯſequatur q̇s plenari-
am remiſſionē oīuz pctōꝝ. Rn̄ſpōdet ſm
Tho. ij. ij. q. vlt. Rōnabiliter pōt dici ꝙ
ſic. Sicut ꝑ aſſumptionē crucis· nam h̄ eſt
holocauſtū maximū quo q̇s totaliter diui
nis officijs mancipat· qꝺ̄ excedit omne ge
nus ſatiſfactionis· vt habet̄ i decre. xxxiij.
q. ij. Amonere. Naz religioſus offert deo
omnes res tꝑales· imo totū mundū pro-
pter deū reliquit· ⁊ h̄ ꝑ votū paupertatis
Itē offert deo corpus ꝓximū ꝑ votū caſti
tatis· ⁊ abſtinentias ad quas ſe obligat ꝑ
ingreſſum religionis· ſicut abſtinere a car-
nibus· ieiunare· in ſtraminib⁹ dormire· me
dia nocte ſurgere· ⁊ carnē laneis veſtibus
macerare. Itē religioſus offert deo ꝓpriaz
voluntatē· Vn̄ di in decre· Voluntatez
alteri ſubijcere ꝓpter deū eſt p̄cipuū ſacri-
ficiū· viij· q· j· Sciendū. Item ſciendum
ꝙ in vitaſpatrū legit̄ ꝙ candē grām cōſe-
quunt̄ ingredientes ⁊ ꝓfitētes religionem·
quā ꝯſequunt̄ baptiȥati. Et Hen. ꝺ̄ gan
dauo dicit· qn̄ q̇s ꝓfitet̄· tūc a p̄mo indul
gentiā ꝯſequit̄. ⁊ h̄ intelligit̄ ſi intendit ea
ſuare q̄ in ꝓfeſſione ꝓmittit· ſcȝ regulam ⁊
ordinē ſuū· Nā ſi nō intenderet ſeruare il-
la tria ſubſtātialia ſcȝ pauꝑtatē caſtitatē
⁊ obedientiā q̄ ꝓmittit in ꝓfeſſione ſua· ip
ſo facto ſic ꝓfitēdo peccat mortaliter· ⁊ nō
eſt filius celeſtis regni· ſed eſt fili⁹ gehenne
ignis. Itē querit̄· vtrum p̄latus poſſit di-
ſpenſare cum ſuo ſubdito religioſo ad ha-
bendū ꝓpria. Reſpōdet̄ ſm Hūbertum
ꝙ nō· qualiſcūꝗ auctoritatis ſit· nec etiaȥ
papa· extra· de ſta· mona· Cū ad monaſte
riuȥ. Sed p̄latus pōt diſpēſare ex cauſa
rōnabili ⁊ neceſſaria ad incertū vſum. Sȝ
vltima voluntas religioſi debet ſemꝑ eſſe
ſubiecta p̄lato vt reſignet qn̄ voluerit· q꞉
omnis religioſus q̇ habet animum nō reſi
gnandi nec ad cōmunitatē ponēdi qn̄ pre
latus h̄ exigeret ab eo· talis religioſus eſt
corā deo ꝓprietarius· ⁊ ſemꝑ in pctō mor-
tali· ⁊ nullus pōt euȥ abſoluere a peccatis
ſuis q̄ꝺiu ſtat in tali ꝓpoſito nō reſignan
di. Itē querit̄ an religioſus vel religioſa
mortaliter peccat dicēdo: meus liber· mea
cappa· mea tunica· ⁊ ſic ꝺ̄ ſingulis· Reſpō
detur ſm Hūbertum. Si dicit ex lapſu
lingue· nō peccat mortaliter. Si aūt ex ꝓ
poſito ⁊ animo aſſertiuo· qꝺ̄ eſt ꝓprie dice
re· peccat mortaliter· Vn̄ Aug⁹. Non di
catis aliq̇d ꝓprium· ſ; ſint vobis omnia cō
munia. Vn̄ Grego. Monachus habens
obolū nō valet obolū. Quantū ad ter-
tiā ꝑtez ſmonis ſciēdū ꝙ oēs hoīes debēt
ſanctū dn̄icuȥ in omnib⁹ neceſſitatib⁹ ⁊ in
firmitatib⁹ corꝑis et aīe· tanꝗ ſingularem
patronū inuocare. Primo parētes cū pue-
ris· Vn̄ legit̄ ꝙ duo pueri muti a natiuita
te ꝑmanſerūt· alt⁹ quidē ſuper quintū ⁊ di
midiū· et alter ſuꝑ tertiū et dimidiū agēs
annos. facto aūt voto pater eoꝝ inuoca-
uit ſanctū dn̄icum· ⁊ ſtatim ceperūt ꝑfecte
loq̇· Itē quidā puer nomīe henric⁹ ꝑ octo
dies vel amplius egrotatione grauiſſima
decūbens· nec iam loq̇ poterat nec cibum
nec potū ſumere· Cūctis igit̄ de ſalute ei⁹
deſperātib⁹· inuocat̄ btūs dn̄icus ⁊ ſubito
redijt ſalus. Itē puulus cuiuſdā nobilis
viri fili⁹ letali febriū infirmitate obijt· cui⁹
corpuſculū pannis inuolatū ex domū ad
ſepeliēdū fuerat iā delatū. Mater ꝓ puе
ri accerſiri ad ſe fecit plebanū corā q̊ ⁊ om
ni ꝑplō emiſſo voto· cū deuote beatū dn̄i-
cum inuocaſſet· quē plorabat mortuū recepit
viuū· Itē quedā comitiſſa habuit iuuenē
filium qui piſcationi inſiſtens in aquā ceci
dit et ſubmerſus eſt· magno autem ſpacio

tꝑis interiecto· eiꝰ corpus in profundo flu
minis requiſitū mortuū eſt eductuꝫ· ⁊ p̄fa/
ta dñ̄a ꝓ reſuſcitatione filij.b.dñicū inuo
cauit ꝓmittēs ſe ad ſuas reliquias ꝑſona/
liter nudis pedibꝫ acceſſuraꝫ. Statimq̄ꝫ
vidētibus oībus puer q̄ fuerat mortuus
reuixit. Itēꝫ pōt ſb̄uenire cecis. Vn̄ legit̄
ꝙ quedā mulier oculoꝝ ꝓuata lumine· ꝑ
tres annos ⁊ ampliꝰ inuocato.b.dñico vo
tū fecit.⁊ ſtatim oculoꝝ lumē recepit. Itēꝫ
cecꝰ quidā paulus nomīe in feſto beatoꝝ
martyrū Abdon ⁊ ſennen· meritis.b.dñi
ci lumē recepit integꝝ oculoꝝ. Itē ſurdis
pōt ſubuenire. Vn̄ quedā puella ſurdita
tē incurrebat· ita ꝙ ꝑ menſem et amplius
nihil ꝓrſus audire poterat. clamās igitur
mater eiꝰ ad beatū dñicum ⁊ votū vouit
⁊ exaudiri meruit. ⁊ auditum filie impetra
uit. Itē quedaꝫ mulier ꝑ annū ⁊ amplius
tātē ſurditatis ſuſtinuit īcōmoda vt nihil
auditu ꝑcipet· niſi q̄s ſuꝑ eā auribꝫ fortit̄
inclamaret. Que inuocauit.b. dñicum et
ſanata eſt. Itē q̄ patiunt̄ dolorē dentium
Vn̄ quedā mulier graui dentiū vrgebat̄
dolore· vt nec q̄ſcere poterat nec ſomnū
oculis capiebat. ſed velut furioſa ꝯtinuis
doloribꝫ ⁊ clamoribꝫ vlulabat· facto autē
voto ad beatū dñicum· incolumitatē ob/
tinuit ī momēto. Itē claudis pōt ſubueni
re. Vn̄ iuuenis quidā a feſto ſancte Aga
the vſq̄ꝫ ad feſtū pentecoſten· omniū mem
broꝝ viribꝫ deſtitutꝰ. nec ambulare pote/
rat· nec ſuꝑ latus iacere· nec ſedere. nec ſe
niſi alio trahēte leuare. tibias ꝓprias poſt
ſe trahebat. Et cū adhibito ſibi medica/
mine nihil ꝓficeret. Deuote inuocauit. b.
dñicum ⁊ ꝑfecte ſanitatis ꝯtinuo aſſecutꝰ
eſt donū. Itē q̄daꝫ dñ̄a octo ānis dextri
lateris a cingulo īferiꝰ vires ꝓrſus amiſat
ita ꝙ nec pedē nec tibiā mouere poterat.
niſi forte cū manibꝫ ſicut lignū: Hec inuo
cato.b.dñico ſtatiꝫ ſanata eſt. Itē decū/
bentibꝫ pōt ſubuenire. Vn̄ quidā langui
dus ⁊ morti ꝓximꝰ lecto decūbens· q̄ etiaꝫ
decē octo annis lumē amiſerat oculoꝝ cū
audiſſet ſacerdoteꝫ cū ꝓchianis ꝓficiſci
velle ad·b.dñici reliquias viſitādas ꝯfor
tatus ſpiritu voluit ⁊ ipſe pariter proficiſci.

Cū aūt ſacerdos tanq̄ꝫ rē impoſſibilem p̄
ſumentem modis omnibꝫ ꝓhiberet Tan/
dē valitudinē corꝑis exuꝑans tanq̄ꝫ tēp
tans ire d̄ lecto ſurrexit· tantamq̄ꝫ ſubito
ſenſit infundi virtutē. ꝙ paſſum ꝯcito gra
du cepit. tātoq̄ꝫ magis ac magis in cōua/
leſcētia corꝑis ⁊ oculoꝝ illuminatione ꝓfi
ciens· quāto quotidie in itinere ꝓficiebat·
donec tandeꝫ ad locū deſtinatū ꝑueniēs
ꝑfectū recepit vtriuſq̄ꝫ beneficiū ſanitatis
Itē febricitātibꝫ pōt ſubuenire· Vn̄ qui
dam capellanus ſanctū dñicum in hoſpi
tiū recepit: cuius ſororis filius d̄ ſolario ce
cidit: et a matre ac parētibꝫ tanq̄ꝫ mortuꝰ
plangebat̄. q̄ꝝ dolori· ſcūs dñicus cōpa/
tiēs. ī orōnem cū lachrymis ſe ꝓſtrauit· ex
audiuit eū dñs ⁊ puerum incolumē reddi
dit matri ſue. triſticiaq̄ꝫ in gaudiū eſt con
uerſa. Sacerdos igit̄ auūculus pueri ma/
gnū fecit cōuiuiū multis deū timentibꝫ in
uitatis. Pater vero pueri quartanis fe/
bribꝫ vexata eſt. alijs anguillas edētibus
non edebat. ac chriſti famulꝰ dñicus mor
ſellū anguille ſignās cruce mlieri obtulit
dicēs: Comede ī nomīe ſaluatoris· come
dit ⁊ ab omni febre curata eſt. Itē quodā
tꝑe accedēs ad monaſteriū ſoroꝝ· interro
gans rotariā. vtꝝ ſorores ſane eſſent· Re
ſpondit rotaria. ꝙ due ſorores iam dolo/
re febriū torquerent̄. Tunc pius pater di
xit. vade ⁊ dicas ꝙ p̄cipio eis ne amplius
febricitēt. Ac illa p̄cipiēs infirmis ex parte
p̄ris dñici ne ampliꝰ febricitarēt. mox ab
omni infirmitate ſurgētes incolumes abie
runt. videntibꝫ alijs ſororibꝫ· ⁊ ſtupētibus
de tanto miraculo. Itē habet poteſtatē ſu
per mortuos. Vn̄ legit̄ ꝙ quedaꝫ matro/
na ciuis romana vidua. h̄ habebat ꝑuulū
filiū infirmū. Cū ꝯo die q̄daꝫ ī eccl̄ia ſan/
cti Marci eſſet p̄dicaturꝰ ſcūs dñicꝰ. ma/
trona deſiderio audiendi ꝟbū dei ex ore
ſancti dñici. filio infirmo relicto. ad p̄dica
tionē venit. qua ꝯaudita ad domū reuer
ſa filiū defunctū reperit. Que aſſumptis ſe
cum ancillis ſuis· tulit ſecum mortuū pue
rum ⁊ venit ad ſanctū dñicuꝫ. ⁊ miſit mor
tuū ad pedes eius· ⁊ ꝓſtrata coraꝫ eo cepit
rogare eū cum lachrymis· vt ſibi redderet

filiū ſuū ſaluū3. Tunc ſanctus Dominicꝰ
receſſit ab ea paululū ⁊ pſtratꝰ oꝛone bre
ui ɔpleta ſurrexit ⁊ acceſſit ad moꝛtuū cru
cis ſignū faciens ſuꝑ ipm̄. ſtatim viuꝰ ⁊ ſa
nus ſurrexit. Ite3 legitur ꝙ quadraginta
viri ſancti Jacobi limina volentes viſita
re. ⁊ intrantes nauē ⁊ ꝑ multitudine homi
num abſoꝛpta eſt nauis. et ſubmerſi ſunt
oēs. Erat aūt ibi oꝛans ī eccleſia iuxta flu
uium ſanctus dn̄icus. videnſq3 pximoꝛu3
piculū. oꝛauit ad dn̄m vt ſuos pegrinos
liberaret a moꝛte. ⁊ cōuerſus ad fluuiū di
xit: Pꝛecipio in nomine ieſu chꝛiſti vt ad
ripā omnes veniatis. Statim ad hāc vo
cem oēs q̄ ſubmerſi in aquis iacuerant. ſu
per vndas apparuerūt. Tūc vndiq3 accur
rētes homīes vniuerſos de fluctibꝫ incolu
mes adduxerūt. clementiā ſaluatoꝛis ⁊ ſui
almi ɔfeſſoꝛis dn̄ici merita pꝛedicātes. Et
adhuc multa alia miracula reperies ī libel
lo de vita et obitu eius. et miracula beati
dominici

¶ De ſancto Laurentio. Sermo. xxxi.

PRobauit me
quaſi auru3 qđ per ignē trāſit
Job. xxiij. Beatus Laurētiꝰ
fuit aurū ꝓpter pfectionē vitę. Et fuit pro
batus ꝑ examinationē penę. Vn̄ i pn̄ſenti
ſermone ad honoꝛē ſancti Laurentij tria
ſunt dicenda. Pꝛimo priuilegia ipſius.
Scđo aliqua ꝓ infoꝛmatione nr̄a. Tertio
aliqua miracula. Quantū ad pꝛimum
ſciendū ꝙ ſanctꝰ Laurētiꝰ h3 ſeptē ꝑuile
gia. Pꝛimū q2 in pueritia īcepit chꝛiſto
ſuire ⁊ ei ſuā innocētiā obtulit ⁊ h̄ eſt deo
valde gratū. q2 tales īnocētes offerūt deo
purū vinū. i. innocentiā ſua3. Sed antiq̄
pctōꝛes offerunt deo feces qn̄ in ſenio a p̊
incipiūt deo ſuire Juuenes debent a iuuē
tute incipe deo ſeruire ꝓpter ſex bona q̄ in
de ꝓueniūt. q̄re i diſcipulo de tpe. ſmone
xx j. Secundū ꝑuilegiū q2 fuit archi
diaconꝰ dn̄i aplici eccleſię romanę. ſimul
cū ſancto Vincentio. tn̄ in h̄ nō ſupbiuit.
q2 legit̄ de eo. ꝙ tpe perſecutionis q̄rebat
pauperes ꝑ domos. et paſcebat eos et pe
des lauabat ⁊ oſculabat̄ exēplo ſui ſalua
toꝛis. Tertiū ꝑuilegiū q2 multum miſeri
coꝛs fuit. q2 theſauros eccleſię diſperſit de
dit paupibus. Unde tpe beati Laurētij
impatoꝛ philippus ⁊ filiꝰ ſuus etiā nomīe
philippus fidē chꝛiſti receperūt. Erat aūt
miles impatoꝛis nomīe deciꝰ bellicoſus.
quē in galliā deſtinauit vt ea3 ſuo impio
ſubiugaret. qđ ⁊ fecit. ⁊ cū victoꝛia roma3
redijt. quē impatoꝛ cū honoꝛe recepit Tūc
ille impiū cepit ambire ⁊ de moꝛte ſui dn̄i
cepit ptractare. Cū igit̄ impatoꝛ in ſtrato
ſuo quieſceret. deciꝰ latenter intrauit ⁊ im
peratoꝛē iugulauit. Exercitū aūt impato
ris cū pce ⁊ pcio ſibi attraxit. Audiēs h̄ fi
lius impatoꝛis vehementer expauit. ⁊ oēs
theſauros pr̄is ſui beato Sixto papę cō
mēdauit vt ſi ipm̄ a decio interfici ɔtinge
ret. theſauros ecclię paupibꝫ erogaret Tā
dem deciꝰ in impatoꝛē ɔfirmatꝰ ⁊ filiū im
patoꝛis cū m̄ltis chꝛiſtianis occidit. Poſt
h̄ deciꝰ de theſauro dn̄i ſui inquiſitione3
faciēs. oblatꝰ eſt ei beatus Sixtus. tanq̄3
q̄ chꝛiſtū coleret ⁊ impatoꝛis theſaurū ha
beret. Et cū beatꝰ Sixtꝰ ꝑ deciū incarce
raret̄ oēs theſauros q̊s habuit dedit bea
to Laurētio pcipiēs ei vt eccliijs ⁊ paupi
bus erogaret. qđ ⁊. b. Laur̄. fideliter fecit
⁊ oēs theſauros largiter expēdit. Quar
tū ꝑuilegiū. q2 maximꝰ martyr fuit. Pꝛi
mo eni deciꝰ. q̄ regnauit anno dn̄i. cclij.
ꝑ duos annos ⁊ menſes ſex iratꝰ fecit eu3
cū ſcoꝛpionibꝫ cedi. Secūdo cū fuſtibꝫ ce
di. Tertio ardētia ad latera eiꝰ apponi la
mina. Tūc. b. Laurē. dixit Dn̄e ieſu chꝛi
ſte miſerere mihi ſuo tuo. ⁊ dixit Dn̄e ie
ſu chꝛiſte ſuſcipe ſpiritū meū. Et vox đ ce
lo: Adhuc m̄lta tibi debent̄ ꝓ fide chꝛiſti
certamīa. Tūc deciꝰ ait. Demones illum
ɔſolant̄. nec deos. nec toꝛmēta. nec pꝛinci
pes timet. Et fecit eū añ ſe ferri. ⁊ oīa gene
ra toꝛmētoꝝ ꝓponebat ei. et ait. Nox iſta
ī te cū ſupplicijs expēdet̄ Cui Laur̄. Mea
nox obſcuꝝ nō h3. ſ3 oīa in luce clareſcūt.
Dixit deciꝰ. Afferat̄ lectꝰ ferreꝰ vt ī eo re
quieſcat ɔtumax Laurētiꝰ Miniſtri ḡ eū
exuūt. ⁊ ſuper cratē ferreā extendūt. et pꝛu
nis ardentibus ſuppoſitis cū furcis ferreis